

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1137/2021
24.02.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирослав Кривокућа, адвокат из ..., против туженог ПД „Аутопревоз“ д.о.о. Чачак, чији је пуномоћник Љубица Мићовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1984/20 од 14.01.2021. године, у седници већа одржаној дана 24.02.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1984/20 од 14.01.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ, као неосновани, захтеви парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ивањици П1 1/2019 од 03.03.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је решење туженог број .. од 10.08.2016. године, којим је тужиоцу отказан уговор о раду број .. од 16.05.2013. године, незаконито и да суд исто поништи и обавезе туженог да тужиоца врати на рад. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1984/20 од 14.01.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена је наведена првостепена пресуда у ставу првом изреке, док је иста укинута у ставу другом изреке којим је одлучено о трошковима парничног поступка и предмет је у укинutom делу враћен на поновни поступак.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужени је благовремено поднео одговор на ревизију, којим је оспорио ревизијске наводе и предложио да се иста одбије. Трошкове ревизијског поступка одређено је тражио.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности. Ревизијске наводе којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. става 1. у вези члана 8. ЗПП, Врховни касациони суд није разматрао јер није могла бити учињена пред другостепеним судом пошто није отварао главну расправу, а према члану 407. ЗПП није разлог за изјављивање ревизије ако је учињена у поступку пред првостепеним судом. Ревизијске наводе којима се указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, Врховни касациони суд такође није разматрао јер, према члану 407. ЗПП, нису разлог за изјављивање ревизије.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу на неодређено време код туженог по основу Уговора о раду број .. од 16.05.2013. године на пословима возач аутобуса. Утврђено је да тужилац учинио прописану повреду радне дисциплине јер се на груб и непримерен начин понашао према запосленој ББ дана 16.03.2016. године која је радила на пословима билетара, на тај начин што је ушао у билетарницу и питао је зашто га „љага“ по Чачку, а када му је она скренула пажњу да се према њој тако не понаша, рекао је да је викао и на директоре у „Пегазу“ и у Чачку, па ће и на њу да виче и при том јој рекао: „Настави тако па ћеш видети шта ће бити са тобом“, а када га је упитала зашто није наточио гориво у аутобус, спустио је налог и шаком ударио о сто, говорећи јој да ће гориво сипати када он буде хтео. Такође, утврђено је да се 20.07.2016. године тужилац грубо и непристојно понашао према запосленој код туженог ВВ, која је радила на билетарници, тако што је ушао у билетарницу када је била сама, ухватио је за руке и гурао на столицу говорећи јој „Зар ти не би било жао да погинем, да носиш замном црнину годину дана?“. Тужиоцу је радни однос код туженог престао по основу решења туженог број .. од 10.08.2016. године, због повреде радне дисциплине из члана 179. став 3. тачка 8. Закона о раду у вези са чланом 93. став 2. тачка 8. и 9. Колективног уговора код послодавца број .. од 26.02.2015. године и члана 18. став 1-а алинеја 20 – недолично понашање према осталим запосленим, сходно Уговору о раду број .. од 16.05.2013. године. Тужени је тужиоцу доставио образложено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду од 30.03.2016. године и 26.07.2016. године на која се тужилац изјаснио.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је неоснован јер је тужилац учинио прописану повреду радне дисциплине, јер утврђено понашање тужиоца према запосленим радницама представља непоштовање радне дисциплине и понашање због кога тужилац не може да настави рад код туженог, услед чега је његов захтев за поништај решења о отказу, одбијен.

Насупрот ревизијским наводима, нижестепени судови су правилно применили материјално право.

Одредбом члана 15. став 1. тач. 1. и 2. Закона о раду ("Службени гласник РС", бр. 24/05...75/14) прописано је да је запослени је дужан да савесно и одговорно обавља послове на којима ради и да поштује организацију рада и пословања код послодавца, као и услове и правила послодавца у вези са испуњавањем уговорних и других обавеза из радног односа. Према члану 179. став 3. тачка 8. истог закона послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, прописану актом послодавца, односно ако је његово понашање такво да не може да настави рад код послодавца, а ову одредбу садржи и члан 93. став 2. тачка 8. Колективног уговора туженог од фебруара 2015. године. Тачком 9. Колективног уговора предвиђено је да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који не поштује радну дисциплину, ако се недолично понаша према осталим запосленима, странкама и корисницима услуга (свађа, туча, увреда, мобинг и слично), док је наведени отказни разлог прописан и одредбом члана 18. став 1. тачка 20. Уговора о раду од 16.05.2013. године.

Радна дисциплина, осим уредног и правовременог извршавања радних задатака и поштовања кућног реда, подразумева одређени стандард у контакту са запосленима, странкама, претпостављеним и трећим лицима. Сваки акт недисциплине може довести до отказа уговора о раду, под условом да је нарушавање радне дисциплине такво да запослени с обзиром на све околности случаја не може да настави рад код послодавца. Тужилац се према запосленима понашао на груб и непристојан начин, чиме је учинио повреду радне дисциплине што је довољан и оправдан разлог за отказ од стране послодавца. Тужени је тужиоцу у складу са чланом 180. ЗОР доставио образложено упозорење на постојање разлога за отказ уговора о раду од 16.05.2013. године на које се тужилац изјаснио. Сходно наведеном, не постоји ни материјално-правне, ни процесно-правне претпоставке за поништај решења о отказу. Наводи ревидента да догађај треба посматрати са више аспеката, те да степен градиције тежине догађаја објективно не изискује доношење решења о отказу, нису основани јер је дискреционо право послодавца да уместо отказа уговора о раду изрекне блажу меру из члана 179а ЗОР.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. и 154. ЗПП, одбио захтеве парничних странака за накнаду трошкова ревизијског поступка јер тужилац није успео у овом поступку, а одговор на ревизију који је поднео тужени није био потребан за ову парницу.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**